

Recenzja
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji
dr. Michałowi Pierzgalskiemu

Podstawa oceny

Przygotowanie recenzji wynika z faktu powołania na recenzenta i członka komisji habilitacyjnej postanowieniem Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji z dnia 26 października 2023 roku.

Niniejsza recenzja dotyczy oceny, czy wskazane osiągnięcie naukowe dr. Michała Pierzgalskiego odpowiada wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.). Podstawa prawna wskazuje, że stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która posiada stopień doktora; posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny; wykazuje się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.

Podstawowe dane o kandydacie

Habilitant uzyskał stopień doktora w 2011 roku na Wydziale Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Łódzkiego. Podstawą była rozprawa zatytułowana „Metody badania systemów wyborczych i ich zastosowanie: na przykładzie wybranych państw Azji wschodniej” napisana pod kierunkiem prof. Alicji Stępień-Kuczyńskiej. Ponadto należy wskazać, że ukończył dwa kierunki studiów i tym samym uzyskał tytuł zawodowy magistra stosunków międzynarodowych (2005 – Wydział Studiów Międzynarodowych UŁ) oraz magistra ekonomii (2013 – Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny UŁ).

Dr Michał Pierzgalski jest zatrudniony na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego w Katedrze Systemów Politycznych Uniwersytetu Łódzkiego od 2011 roku. Natomiast w latach 2019-2021 był zatrudniony jako wykonawca w projekcie naukowym

finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Habilitant, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadania stopnia doktora habilitowanego, wskazał cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, który zatytułował „Efekty reguł wyborczych: wpływ systemu wyborczego na zachowania polityczne i wyniki demokratycznych wyborów”. Doprecyzowując kwestię przeprowadzonych badań należy wskazać, że obejmują one analizę mechanizmów oddziaływania reguł wyborczych w systemach demokratycznych. Cykl publikacji jest koherentny i ukazuje wyraźne ukierunkowanie na eksplanację wpływu reguł wyborczych na zachowania różnych podmiotów, takich jak wyborcy, kandydaci czy też partie polityczne. Tytuł został sformułowany w sposób problemowy oraz adekwatny do treści.

W skład cyklu wchodzi siedem artykułów naukowych opublikowanych w renomowanych czasopismach. Spośród nich pięciokrotnie mamy do czynienia ze współautorstwem. W związku z tym Habilitant wykazał się nie tylko umiejętnością samodzielnej pracy, ale przede wszystkim ważną cechą współpracy w zespołach badawczych. Udowodnił zatem zdolność do indywidualnego projektowania i realizowania zadań naukowych, a także kooperacji w tym zakresie z innymi badaczami. Warto podtrzymywać tę zaletę i przekazywać swoją wiedzę oraz doświadczenie dotyczące metodologii badań kolejnym adeptom i współpracownikom.

Pierwszy ze wskazanych artykułów odnosi się do niezwykle ważnego i interesującego zagadnienia manipulacji geometrią okręgów wyborczych (Pierzgalski M., *Gerrymandering, czyli manipulowanie strukturą granic okręgów wyborczych*, „Studia Socjologiczne”). Habilitant odpowiadał indywidualnie za cały proces badawczy, w tym za projektowanie badania i analizę danych statystycznych, znajomość stanu badań, a także znaczące współtworzenie i modyfikacje tekstu. Odnośnie treści należy uznać, że w sposób klarowny ukazano teoretyczne i praktyczne przykłady modyfikacji kształtu okręgu w celu uzyskania określonych korzyści politycznych. Przegląd literatury oraz umiejętność wykazania negatywnych, bardzo rzadko także pozytywnych, aspektów tego procesu ukazała dużą znajomość podjętej problematyki. Prawidłowo zdiagnozowano zagrożenia dla współczesnych demokracji związanych ze stosowaniem tego proceduru oraz brak znaczących zabezpieczeń przed wykorzystywaniem tego w Polsce są ważnymi wnioskami płynącymi z przeprowadzonej

analizy. Dostrzegalne są także walory edukacyjne i dydaktyczne tego artykułu, poświadczając jak przydatne i praktyczne są badania nad wyborami.

W drugim artykule podjęto się analizy istotnej kwestii, jaką jest nierówność materialna wyborców (Pierzgalski M., Stępień P., *A Peculiar Interpretation of the Constitutional Principle of "One Person, One Vote" in Poland: Voter (In)equality in the Elections to 1,200 Local Legislatures*, „East European Politics and Societies and Cultures”). Habilitant odpowiadał między innymi za sformułowanie pytań badawczych, hipotez oraz metod, a także przygotowanie i edycję tekstu. Po raz pierwszy sięgnięto w taki sposób po dane empiryczne aby ukazać zróżnicowanie siły głosu między okręgami wyborczymi. Dużym walorem było wykorzystanie i opracowanie bardzo licznych danych z wyborów do rad gmin lub rad miasta w Polsce. Przeprowadzone badania opierają się na bogatych danych ilościowych i umiejętnym ich opracowaniu. Analiza została przeprowadzona w sposób prawidłowy, ukazujący znajomość zastosowanych metod i technik, a przede wszystkim umiejętne prowadzenie toku narracji naukowej.

Kontynuacją tego wątku jest analiza odnosząca się do nadreprezentowania/niedoreprezentowania wyborców, na przykładzie gmin niebędących miastami na prawach powiatu, w których wykorzystano jednomandatowe okręgi wyborcze (Pierzgalski M., Stępień P., *Nierówność wyborców w wyborach gminnych 2014*, „Studia Socjologiczne”). Habilitant odpowiadał za projektowanie badania, opracowaniu danych statystycznych oraz interpretacji wyników. Istotnym walorem jest nie tylko przeprowadzenie empirycznej weryfikacji hipotez, ale przede wszystkim sformułowanie wniosków *de lege ferenda*, których wartość należy ocenić wysoko. Poczynione konstatacje są interesujące i ważne w kontekście nauki oraz praktycznego projektowania procesu wyborczego.

Kolejny artykuł skupia się na analizie wpływu wielkości okręgu wyborczego na dysproporcjonalność wyborczą (Pierzgalski M., *Balancing disproportionality and parliament fragmentation: A simulation study of the mechanical effects of district magnitude on electoral outcomes*, „Electoral Studies”). Został on przygotowany w pełni samodzielnie przez Habilitanta. Zastosowana metodologia badań zasługuje na uznanie i docenienie, bowiem takie podejście wnosi nowe treści do dyscypliny również poprzez wzbogacenie metodologii. Warto podkreślić samą ideę badania, która miała na celu weryfikację tez stawianych przez innych badaczy i potwierdzić/zanegować stan badań. To bardzo cenne i umiejętne postępowanie przyczyniające się do rozwoju nauki. Przeprowadzona analiza jest wartościowa i cenna.

Piąty artykuł prezentuje wyniki analizy na temat formatu karty do głosowania w kontekście zachowania wyborców (Pierzgalski M., Górecki M.A., Stępień P., *Ballot Paper*

Design and Vote Spoiling at Polish Local Elections of 2014: Establishing a Causal Link, „East European Politics and Societies and Cultures”). Habilitant był jednym z trzech autorów i odpowiadał za przygotowanie i udział we wszystkich najważniejszych etapach realizacji badań. Wykorzystana metodologia także w tym przypadku przyczynia się do rozwoju warsztatu naukowego nie tylko autorów tekstu, lecz szerszego gremium badaczy. Przeprowadzona analiza potwierdza intuicyjne przewidywania, że odpowiednie przygotowanie karty do głosowania ma znaczenie, bowiem jej format może skutkować zwiększeniem odsetka głosów nieważnych. Badania te stanowią ważny głos w dyskusji nad projektowaniem kart do głosowania, zarówno w Polsce jak i innych państwach. Tym samym opracowanie staje się istotnym wkładem do dyskursu naukowego.

W szóstym artykule uwaga została skupiona na wpływie ustawowych kwot dla kandydatów na liczebność reprezentacji parlamentarnej kobiet (Górecki M.A., Pierzgalski M., *Legislated candidate quotas and women's descriptive representation in preferential voting systems*, „European Journal of Political Research”). Habilitant przygotował główne założenia badawcze oraz brał udział w ich realizacji na kolejnych etapach powstawania artykułu. Również w tym przypadku wykorzystano interesującą i adekwatną metodologię. Wyniki badań prezentują się interesująco poznawczo i praktycznie, gdyż ukazują kontekstualny charakter wniosków. W konsekwencji wnoszą nowe treści do wiedzy na temat uzyskania mandatu parlamentarnego przez kobiety.

Ostatni artykuł porusza kwestię wpływu systemu wyborczego na politykę redystrybucji dochodu w kontekście testu teorii Iversena i Soskice'a (Górecki M.A., Pierzgalski M., *Electoral Systems, Partisan Politics, and Income Redistribution: A Critical Quasi-Experiment*, „Comparative Political Studies”). Habilitant brał aktywny udział we wszystkich najważniejszych aspektach procesu badawczego. Poruszony problem badawczy jest interesujący oraz interdyscyplinarny. Ostatecznie została sformułowana wartościowa naukowo konstatacja, iż ze względu na mniejszą dominację centroprawicowych rządów, państwa w których zastosowana jest proporcjonalna formuła wyborcza w większym stopniu realizują redystrybucję dochodów. Pozwala to wyrazić opinię, że opracowanie jest wartościowe oraz stanowi kolejny dowód na wkład do międzynarodowego dyskursu naukowego.

Powyższy cykl publikacji jest interesujący poznawczo i wartościowy naukowo. Wnosi nowe treści w zakresie dyscypliny nauki o polityce i administracji. Habilitant wykazał się zarówno wiedzą teoretyczną, metodologiczną, jak i umiejętnością empirycznej weryfikacji hipotez.

Podjęta problematyka badań jednoznacznie wpisuje się w nauki o polityce i administracji. Badania wyborcze są jednym z klasycznych fundamentów dyscypliny i stanowią bardzo ważny obszar naukowy, dydaktyczny a także aplikacyjny. Tym samym należy stwierdzić, że Habilitant obrał tradycyjny kierunek badań, jednocześnie podejmując się inicjatywy rozpoznania oryginalnych problemów oraz koncepcji. Dokonując badań i analiz problematyki zawartej w cyklu artykułów wykazał się umiejętnością dostrzegania nowych oraz istotnych luk badawczych.

Istotnym walorem wyodrębnionych publikacji jest poszerzanie wiedzy. Interesująca jest także weryfikacja postawionych hipotez czy też twórcze rozwinięcie tez już funkcjonujących w literaturze przedmiotu. Artykuły te współtworzą interesujący i wartościowy zestaw publikacji, w których przedstawiono wyniki badań stanowiące wyjaśnienie dla wielu kluczowych zagadnień z zakresu badań wyborczych.

Metodologia badań jest zastosowana prawidłowo, interesująca a nawet innowacyjna. Dobór poszczególnych metod jest adekwatny do przyjętych celów i analizowanych danych. Na pierwszy plan wysuwają się liczne analizy statystyczne. Z powodzeniem zastosowano między innymi: implementację metody syntetycznej kontroli z językiem programowania R; ilościową analizę wskaźnikową; model regresji logistycznej; komputerowe symulacje Monte Carlo.

Wykorzystano bogaty zakres danych empirycznych opierający się na danych z wielu państw. Są to między innymi: Polska, Stany Zjednoczone Ameryki, Nowa Zelandia, Belgia, Grecja. Publikacje zawierają liczne tabele i wykresy co pozwala zobrazować wnioski. W dużym stopniu poprawia to odbiór i przyswojenie argumentów.

Warto nadmienić, że Habilitant precyzyjnie określił indywidualny wkład w powstawanie każdego z artykułów. Jest on znaczący i istotny, w żaden sposób nie umniejszający roli w realizowaniu badań. Ocena tego aspektu wskazuje na zaangażowanie i pełnię umiejętności na każdym etapie prowadzenia badań.

Należy również wspomnieć o drobnych niedociągnięciach we wniosku. Ustawodawca określił, że dorobek naukowy powinien mieć znaczny wkład w określonej dyscyplinie, czyli w tym wypadku w naukach o polityce i administracji, a nie politologii jak to zostało zasygnalizowane we wniosku na stronie 5. Wydaje się po prostu bezpieczniej stosować we wniosku terminologię, aby ostatecznie nie zniweczyć jakości dorobku poprzez nieścisłości językowe, gdyby przyszło go czytać osobom nazbyt drobiazgowym oraz nie obeznanym w zawłościach nazw dyscyplin ukształtowanych przez ustawodawcę. Kolejną drobną nieścisłością jest niekompatybilna kolejność artykułów wymieniona w Tabeli 1 z tokiem narracji opisującym wkład. Brak jest również w Tabeli 1 określenia, który artykuł jest 2017a, a który

2017b. Z oznaczeniami tymi spotykamy się w dalszej części wniosku, w związku z czym dopiero wnikliwa lektura tekstów i wniosków pozwala na rozwiązanie tej zagadki. Przywołana jest także zasada (s. 4, przypis 3), z czym należy się zgodzić, że wkład powinien być określany w sposób merytoryczny a nie procentowy, następnie niekonsekwentnie Habilitant to jednak czyni (s. 9).

Nie bardzo także rozumiem co miał na celu zabieg, gdy Habilitant omawiając swój wkład nagle umieszcza fragment/cytat ze swojej pracy w języku angielskim (s. 18-19). Wydaje się, że warto było utrzymać konwencję opisu wpływu i wniosków z artykułów własnymi słowami a nie kopiowaniem wersji anglojęzycznej. Również niestandardowe jest „podpieranie” się opinią anonimowego recenzenta, który docenia wykorzystaną metodologię (s. 19-20). Skoro Habilitant decyduje się na taki krok w tym przypadku, to może powodować liczne pytania, czy pozostali recenzenci artykułu mieli inne zdanie? Dlaczego akurat tylko przy tym artykule pojawia się opinia recenzenta?

W aspekcie merytorycznym oceny, w dotychczasowym dorobku brakuje roli redaktora monografii zbiorowej. Kierowanie takim projektem, redagowanie monografii zbiorowej i cała otoczka zmagania się z tym rodzajem procesu badawczego, jest niezwykle trudna i wymagająca. Jednak w konsekwencji przyczynia się do zdobycia istotnego doświadczenia badawczego i kierowniczego. Mam nadzieję, że po pozytywnym zakończeniu postępowania Habilitant skieruje swoją uwagę również na tę sferę aktywności naukowej.

Niestety, Habilitant nie odbył żadnego stażu naukowego za granicą. Zdecydowanie rekomenduję podjęcie próby wyjazdu, choćby na 2-4 tygodnie, do renomowanego ośrodka naukowego za granicą w celu realizacji zadań badawczych i zapoznania się z innym środowiskiem pracy.

Chciałbym wyjaśnić jeszcze jedną kwestię oceny merytorycznej dorobku. Stosunkowo niewielka liczba artykułów wskazanych jako wkład do dyscypliny, może rodzić pewną rezerwę, czy zasadne jest ubiegać się o stopień doktora habilitowanego na podstawie 7 publikacji. Dziwi to tym bardziej, że Habilitant posiada w dorobku również wiele innych ciekawych oraz kompatybilnych publikacji, które mógł włączyć w skład cyklu. Zdecydowanie łatwiej przychodzi bowiem wystawienie pozytywnej oceny, jeżeli wkład jest i dobry i liczny. Niemniej patrząc z drugiej strony, jeżeli badacz jest w stanie systematycznie prowadzić ciekawe i wartościowe badania, a średnio raz w roku opublikować je w wiodącym międzynarodowym czasopiśmie, to w mojej opinii jest to liczba jak najbardziej satysfakcjonująca. Jeżeli w dalszym ciągu uda się Habilitantowi publikować wyniki badań w czołowych czasopismach międzynarodowych z coroczną systematycznością, będę tym bardziej ugruntowany w

slusznosci swojej pozytywnej opinii, a Habilitant potwierdzi swoim dzialaniem slusznosc takiego stanowiska.

Nieliczne negatywne spostrzezenia maja byc swiadcstwem wnikliwej lektury wniosku oraz dokumentacji przez recenzenta, nie za skali niedociagniec technicznych lub merytorycznych poczynionych przez Habilitanta.

Podsumowujac powyzsze rozważania nalezy bowiem stwierdzic, ze Habilitant wykazal sie umiejetnoscia projektowania interesujacych badan, ich realizacja oraz publikowaniem wynikow w czolowych czasopismach naukowych. Dowodzi to wysokich kompetencji naukowych, determinacji i umiejetnosci partycypowania w międzynarodowym dyskursie naukowym.

Istotna aktywnosc naukowa realizowana w wiecej niz jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczegolnosci zagranicznej

Habilitant spelnia formalny wymog aktywnosci naukowej realizowanej w wiecej niz jednej uczelni. W latach 2019-2021 byl zatrudniony i realizowal badania na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego. Poklosiem czego sa wyniki badan opublikowane w prestiżowym czasopiśmie „European Journal of Political Research”.

Nalezy jednak nadmienic, ze Habilitant nie wskazal przykladow badan prowadzonych w instytucjach za granica, w tym na przyklad poprzez realizacje stazu naukowych. Przygotowanie publikacji, ktorej redaktorami czy autorami innych rozdzialow byli autorzy z zagranicznych ośrodkow naukowych jest godne uwagi, ale jednak nie jest tozsame z prowadzeniem aktywnosci naukowej w tych uczelniach czy instytucjach naukowych.

Wydaje sie to zatem odpowiednia chwila, aby zachecic Habilitanta do intensyfikacji dzialan w kierunku odbycia stazu w zagranicznej instytucji naukowej. Krok ten z pewnoscia jeszcze bardziej przyczyni sie do rozwinięcia kompetencji naukowych, wymiany doświadczen oraz poszerzenia wspolpracy międzynarodowej.

Pozostale osiagnienia naukowe

Wśród pozostalych osiagnien naukowych warto podkreslic wartosciowa monografie pod tytulom „*Metody ilosciowe w badaniu systemow wyborczych. Na przykladach z panstw Azji Wschodniej*”, gdzie Habilitant w interesujacy sposob dokonuje teoretycznej oraz empirycznej analizy tytulowego zagadnienia.

W dorobku znajdziemy rowniez jeden rozdzial w monografii zbiorowej oraz kilka artykulow. Kazdy z nich stanowi interesujace opracowanie określonego problemu badawczego

i jest interesującą lekturą, w większości mieszcząc się w głównym nurcie zainteresowań naukowych.

Habilitant brał udział w sumie w 15 konferencjach naukowych w Polsce i za granicą. Spis tych aktywności wskazuje, że były to istotne i prestiżowe konferencje. Poczynając od Kongresu Politologii (Wrocław 2022; Lublin 2018; Kraków 2015; Poznań 2012), jak również międzynarodowych konferencji organizowanych przez International Political Science Association (Poznań 2016) czy też European Political Science Association (Praga 2022; Mediolan 2017).

Bardzo pozytywnie wygląda efektywność w zdobywaniu i realizacji grantów, co przy fatalnym poziomie środków i bardzo niskich wskaźnikach sukcesu, tym bardziej zasługuje na uznanie. Habilitant był kierownikiem projektu OPUS 17 dotyczącym nieuchwytnego efektu behawioralnego reform wyborczych; wykonawcą w projekcie OPUS 15 na temat efektu kwot wyborczych dla kobiet; opiekunem naukowym w projekcie PRELUDIUM 12 skupiającym się na instytucji wyborów niekonkurencyjnych.

Habilitant był członkiem International Political Science Association w latach 2016-2017 oraz członkiem European Political Science Association w latach 2017-2018 oraz od 2022 roku. Szkoda, że nie angażuje się w działalność Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, które oferuje możliwość współpracy w kilkudziesięciu sekcjach naukowych.

Pozytywna jest aktywność na polu współpracy, jako członek redakcji, dwóch czasopism naukowych: „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne” oraz „Eastern Review”. Odpowiedzialność za wstępną ocenę nadsyłanych manuskryptów jest ważnym aspektem pracy naukowej.

Bardzo ważna jest rola recenzenta w wielu międzynarodowych czasopismach, między innymi „Journal of Elections, Public Opinion and Parties”, „Party Politics”, „Political Analysis” czy „Public Choice”. Świadczy to o docenieniu przez powyższe redakcje kompetencji naukowych. Wymusza również umiejętność przygotowania wnikliwej i konstruktywnej krytyki nadsyłanych propozycji artykułów, co niezwykle rozwija naukowo.

Habilitant brał również udział w wydziałowych gremiach oceniających granty w latach 2020, 2021, 2022, 2023. To bardzo czasochłonne oraz odpowiedzialne zadanie i tym bardziej zasługuje na docenienie.

Tym samym, pozostałe osiągnięcia naukowe Habilitanta również zasługują na pozytywną ocenę.

Działalność organizacyjna, dydaktyczna i popularyzująca

Habilitant wykazał się osiągnięciami w pozostałych obszarach działalności pracownika naukowo-dydaktycznego. W 2018 roku był opiekunem naukowym w projekcie Preludium 14. Pełnił także rolę promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich – dra Pawła Stępnia oraz dr Agnieszki Pyrgiel, które zakończyły się wysoką oceną merytoryczną rozpraw doktorskich. Świadczy to o sumiennym zaangażowaniu w swoje zobowiązanie do wspierania koleżanek i kolegów w ich rozwoju naukowym. Zauważalne jest również doświadczenie w promowaniu i opiece nad pracami licencjackimi. Jest to ważna część pracy łącząca walory dydaktyczne i naukowe, która pozwala w praktyce przekazywać własną wiedzę na temat projektowania i realizacji procesu badawczego.

Prowadzone zajęcia w języku polskim oraz angielskim z pewnością przyczyniły się do wzmocnienia kompetencji dydaktycznych i przekazywania wiedzy na temat najnowszych wyników badań.

Warto zwrócić uwagę na dzielenie się wiedzą z szerszym audytorium oraz promowanie nauki. Jako bardzo pozytywny aspekt tego rodzaju działalności należy wskazać problematykę poruszaną w tekstach popularnonaukowych, która odnosiła się do eksplanacji i przekazywania wiedzy, nie zaś ideologicznej indoktrynacji. Tym samym budując pozytywny i wiarygodny obraz politologa, nie zaś przyjmowanie roli komentatora uzasadniającego jedynie słuszne tezy tej czy innej opcji politycznej.

Ważnym i czasochłonnym zajęciem, choć czasem niedocenianym, było dwukrotne skupienie się na roli sekretarza konferencji. Warto uznać zdobycie doświadczenia organizacyjnego podczas Zjazdu Katedr i Zakładów Systemów Politycznych w 2018 roku oraz Jubileuszowej Konferencji Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politologicznych w 2022 roku.

Wybór do organów przedstawicielskich, w tym przypadku Rady Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politologicznych Uniwersytetu Łódzkiego oraz Kolegium Elektorów Uniwersytetu Łódzkiego, zasługuje na uznanie a także świadczy o środowiskowym zaufaniu dotyczącym kompetencji i rzetelności.

Prowadzone badania spotkały się z uznaniem i dwoma nagrodami Rektora Uniwersytetu Łódzkiego z 2018 oraz 2022 roku. Jest to pozytywne świadectwo docenienia przez władze uczelni, także finansowego, prowadzenia badań.

Można zatem stwierdzić, że Habilitant wykazał się zaangażowaniem w proces dydaktyczny i organizacyjny. Jego działalność na rzecz rozwoju nauki i środowiska naukowego zasługuje na pozytywną ocenę.

Konkluzja

Jednoznacznie stwierdzam, że dr Michał Pierzgalski posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej instytucji naukowej. Tym samym odpowiada wymogom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.).

Habilitant posiada interesujący i wartościowy dorobek naukowy. Prowadzi analizy istotnych poznawczo zagadnień oraz publikuje wyniki badań w prestiżowych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Wykazał się także aktywnością dydaktyczną i organizacyjną. Wygłaszał referaty na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Skutecznie realizował granty z Narodowego Centrum Nauki. Dotychczasowy dorobek, w mojej opinii, predestynuje do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

10.01.2024

Hartlinski